

Motion till riksdagen 2009/10:T512

av **Christin Hagberg m.fl. (s)**

Höghastighetståg

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att påbörja planeringen för höghastighetståg snarast.

Motivering

I flera av EU:s länder finns höghastighetståg. Det går i dag att ta sig från Bryssel till Paris på drygt 1 timme och 20 minuter. I både Frankrike och Spanien finns flera spår. Just nu planeras för fler spår i flera EU-länder.

Fördelen med dessa tåg är uppenbar. Genom hastigheter på upp till 350 km/h förkortas restiden avsevärt. Tågen blir ett reellt alternativ både till bilen och till flyget på många sträckor. Dessutom blir förutsättningarna för att frakta gods på järnväg bättre genom att höghastighetstågen för personer sker på separata spår. Genom att regional trafik knyts till dessa spår så förkortas restiderna inte bara för personer som bor vid spåren utan också för personer som genom regionaltåg kan nå stationerna vid spåren för höghastighetstågen.

I Sverige har byggandet av spår för dessa tåg diskuterats ända sedan början av 1990-talet. Argument mot byggandet har varit de höga investeringskostnaderna och att Sverige inte varit ett tillräckligt tätt befolkat land för att sådana investeringar ska vara lönsamma. Under tiden har trängseln på våra befintliga spår bara ökat. Genom att godstrafiken och persontrafiken sker på samma spår uppstår ofta förseningar. En uppgradering av befintliga spår har visserligen medfört att persontågen gått snabbare än tidigare men man har inte lyckats komma åt problemet med trängseln på spåren. Samma erfarenheter har andra länder gjort av en uppgradering av befintliga spår.

En statlig utredning under Gunnar Malm föreslår nu att spår för höghastighetståg byggs i Sverige. En sträcka från Stockholm via Jönköping till Göteborg föreslås. Restiden mellan Göteborg och Stockholm skulle då endast bli 2 timmar. Malm föreslår också ytterligare en linje som sammanfaller med linjen Stock-

Fel! Okänt namn på

holm–Göteborg fram till Jönköping. Därefter fortsätter den via Värnamo till Markaryd, där den delas upp. En linje följer också fortsättningsvis E4:an via Helsingborg mot Malmö. Den andra går från Markaryd till Hässleholm där den ansluter till stambanan. Restiderna på denna sträcka skulle också bli väsentligt kortare än i dag. Tiden Stockholm–Helsingborg skulle bli 2 timmar och 13 minuter och sträckan Stockholm–Malmö knappt 2 timmar och 30 minuter.

Höghastighetstågen ska kunna nå det viktiga Köpenhamnsområdet och Kastrups flygplats. I framtiden finns också möjlighet att via Danmark och Fehmarn bältsförbindelsen nå Hamburg för vidare färd på den europeiska kontinenten. Om en fast förbindelse i framtiden byggs mellan Helsingborg och Helsingör blir förutsättningarna för tågtrafiken än bättre. Kapaciteten över sundet ökar och den regionala trafiken i Öresundsområdet kan förbättras.

För ett land som Sverige som ligger i utkanten av den europeiska kontinenten är det viktigt att våra invånare kan få snabba förbindelser. Det är också viktigt att godset kan komma fram snabbare. Idag har gods på järnväg svårt att konkurrera med gods på lastbil på grund av trängseln på spåren.

En planering för byggandet av höghastighetståg tar lång tid. Utredningen räknar med att tågen kan börja gå 2023–2025 om planeringen börjar nu. Argument om att det blir dyrt kommer säkert att resas igen, men vi menar att Sverige inte har råd att halka efter övriga EU. Vi bör inta en positiv inställning till utredningens förslag att börja bygga spår för höghastighetståg snarast möjligt.

Utredningens förslag innebär flera fördelar. Förbindelserna till Stockholm skulle bli snabbare och bättre. Trängseln mellan godståg och persontåg skulle bli mindre. Genom att tågen kan gå både via Helsingborg och via Hässleholm blir möjligheterna fler. När Västkustbanan och tunneln genom Hallandsåsen blir klar förbättras också förbindelsen upp till Göteborg och i förlängningen Oslo. I framtiden kan vi ansluta oss till höghastighetsnätet på den europeiska kontinenten. Sverige kommer då att ännu mer än i dag närma sig de befolkningstäta områdena och marknaderna i EU. Detta kommer att få betydelse för Sveriges utveckling.

Stockholm den 1 oktober 2009

Christin Hagberg (s)

Anders Karlsson (s)

Kent Härstedt (s)

Ann Arleklo (s)